

Történeti visszpillantás az iskola-egészségügyről

Az iskolákban évszázadok óta vannak jelen egészségvédelmi törekvések.

1636-ban Nagyszombaton már szerződött iskolaorvosról is vannak ismereteink. A 18. században Sáropatakon magyar nyelven egészségtant tanítottak.

A Mária Terézia által 1777-ben kibocsátott Ratio Educationis az iskolák egészségügyi viszonyain is javítani kívánt és rendelkezett az iskola-egészségügyi ellátásról. Magyarországon Fodor József munkássága folytán Trefort Ágoston kultuszminiszter 1885-ben rendeletet bocsátott ki a középiskolai iskolaorvosok és egészségtan-tanárok képzéséről. 1945-ig csak a fővárosban alakult ki iskolaorvosi hálózat.

A háború után nagy lendületet kapott az iskolaorvosi munka, 1955-ben már 800.000 tanuló részesült iskolaorvosi ellátásban.

1970 körül az oktatási intézmények egészségügyi feladatainak ellátásában az orvos mellett védőnő működött közre, és a védőnő egyes feladatokat önállóan is végezhetett.

1992-ig a gyermekek alapellátása Magyarországon két formában történt: a városokban és nagyközségekben körzeti gyermekorvos, a községekben az általános orvos biztosította az ellátást.

Mindkét szolgáltatnak tagja volt a védőnő, aki a feladatok ellátásából jelentős részt vállalt. Jelenleg az óvodás és általános iskolásokat a házi gyermekorvosok és a vegyes praxisú háziorvosok látják el, a középiskolások ellátásáról főfoglalkozású ifjúsági orvos gondoskodik. Az iskolai feladatok döntő többségét a főiskolai vagy egyetemi végzettséggel rendelkező főfoglalkozású iskolavédőnők és területi védőnők végzik.

1992 óta a védőnői szolgálat önálló. Tevékenységét az 26/1997 NM rendelet szabályozza.